

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1177/2019
27.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминка Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Трајчевски, адвокат из ..., против тужене „ББ“ АД ..., чији је пуномоћник Милан Ивошевић, адвокат из ..., ради поништаја решења, враћања на рад и исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 3121/18 од 10.12.2018. године, у седници од 27.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 3121/18 од 10.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1. 342/2015 од 27.08.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је незаконито и поништи решење о отказу уговора о раду од 13.07.2015. године, да се тужени обавезе да тужилу врати на рад на одговарајуће послове и да јој накнади штету по основу изгубљене зараде за период од 15.07.2015. годинем до 01.07.2017. године, са припадајућом законском затезном каматом, да тужилу исплати припадајуће порезе и доприносе за наведени период и да јој накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене да се обавезе тужилу на исплату 788.504,39 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, и да накнади трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 3121/18 од 10.12.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужилу је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом, јер су у побијаној пресуди оцењени битни жалбени наводи, у смислу члана 398. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, по основу Анекса уговора о раду од 18.06.2013. године, тужила је обављала послове самосталног референта за производе са становништвом у филијали ..., а поред послова свог радног места обављала је и благајничке послове, за које је прошла обуку, према одговарајућем месечном плану рада у филијали ..., са којим су били упознати сви запослени. Месечни радни задаци тужиље били су одређени према врсти послова које је обављала током месечног плана рада, по распореду који је одређивао директор тужене. Према оцени резултата рада тужиље од 21.05.2015. године, у периоду од новембра 2014. године до априла 2015. године, тужила је по свим критеријумима бодовања остварила најмању оцену у односу на остале запослене на њеном радном месту. Тужила није подносила приговор на овакву оцену. Дана 25.06.2015. године, извршни одбор туженог је донео Програм решавања вишка запослених према коме је за 20 запослених престала потреба за радом, међу којима се налазила и тужила, због смањења извршилаца на њеном радном месту. У програму је наведено да се затварају филијале ... и експозитуре ... и Након изјашњавања Националне службе за запошљавање и синдиката тужене, дана 02.06.2015. године донета је Одлука о измени одлуке о дефинисању организационих делова, а 18.06.2015. године Правилник о измени и допуни Правилника о систематизацији радних места, којим је предвиђено да се у региону, Филијала ... на радном месту сарадника за производе са становништвом, експерт и овлашћени сарадник за производе са становништвом утврђује један извршилац, односно три извршиоца. Побиганим решењем тужене од 13.07.2015. године, тужили је отказан уговор о раду због престанка потребе за њеним радом, уз исплату отпремнине.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да се поништи као незаконито решење тужене којим јој је отказан уговор о раду, и тужена обавезе да је врати на рад и исплати јој изостале зараде.

Правилан је закључак нижестепених судова да је тужена спровела поступак утврђивања вишка запослених у свему у складу са одредбама чл. 153-158. Закона о раду („Службени гласник РС“ 124/05... 75/2014). У Програму за решавање вишка запослених као основни критеријум је био предвиђен резултат рада запослених, а по овом критеријуму је тужила у посматраном периоду остварила најнижу оцену, па јој је побиганим решењем законито отказан уговор о раду, уз претходну исплату отпремнине, у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, и тужени није у обавези да је врати на рад и накнади јој неисплаћене зараде, у смислу члана 191. тог закона.

Ревизијом се неосновано указује на погрешну примену материјалног права и наводи да тужила није поштовала законску процедуру приликом отказа уговора о раду запосленима услед технолошког вишка, односно да је оцењивање запослених, па и тужиле, вршено пре него што је била донета одлука о смањењу броја запослених. Ови ревизијски наводи нису основани, јер је код тужене редовно вршено оцењивање свих запослених, па и тужиле, која није имала примедбе на дату оцену, односно није изјавила приговор. Поступак оцењивања није уведен током поступка утврђивања вишка запослених, већ је то чињено и у претходном периоду од стране послодавца као начин вредновања рада запослених, а оцена рада запосленог је била и основни критеријум за утврђивање вишка запослених према Програму решавања вишка запослених тужене, па је неоснован ревизијски навод да тужена није могла да примени критеријум који је донела након што је извршила оцењивање. Ревизијским наводима којима се истиче да тужила није била обучена за рад на благајни, оспорава се оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити, према члану 407. став 2. ЗПП. Нису од значаја наводи ревизије да је у периоду када је вршено оцењивање у филијали у којој је тужила радила био повећан обим посла и смањен број запослених, те да није било потребе за додатним смањивањем броја запослених, јер суд није надлежан да оцењује целисходност технолошких и организационих промена код послодавца.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић